SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 219. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 17, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го ЛИСТОПАДА 1993. Ч. 219. РІК С.

РУХ ВИСТУПАЄ ПРОТИ ПРЕЗИДЕНТСТВА У КРИМУ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 15-го листопада, Народний Рух України оприлюднив заяву з приводу виборів президента Республіки Крим та відмови кримських властей зареєструвати крайову організацію НРУ на півострові. Рух закликав мешканців та організації Криму не брати участи в незаконних виборах президента, оскільки це зашкодить авторитетові України як територіяльно цілісної держави.

Проти виборів президента Республіки Крим висловилися також: Всекримський Конгрес Українців, Меджліс кримсько-татарського народу та Громадянський Конгрес Криму.

Сесія Севастопільської Міської Ради на пропозицію 44 депутатів розглянула питання чи братимуть севастопільці участь у виборах президента та Верховної Ради Криму. Представник Президента України в Севастополі Іван Єрмаков заявив, що Севастопіль має жити разом з Кримом і висловився проти підпорядкування Севастополя безпосередньо Україні, бо це, на думку Єрмакова, окрім надмірних видатків нічого, місту не дає. Єрмаков також повідомив, що має намір висунути свою кандидатуру на становище президента Республіки Крим.

Депутати ухвалили, що севастопільці візьмуть участь у виборах президента і Верховної Ради Криму.

Селянська партія Криму має намір на пост кримського президента висунути голову Верховної Ради Республіки Крим Миколу Багрова.

Партія Громадянський Форум Криму оголосила, що вважає себе центристською, виступає за непорушність існуючих кордонів, за мир та злагоду в регіоні. Про своє членство у Громадянському Форумі Криму заявили представники крим ської організації НРУ. Представники кримського відділу Української Республіканської Партії привітали створення у Криму ще однієї загальнодемократичної організації, але від членства у ГФК відмовилися, мотивуючи це тим, що займаються підготовою установчого з'їзду Українського Громадянського Конгресу Криму.

Голова Російської Партії Криму Юрій Мєшков закликав організації, які борються за Крим у складі Росії, докласти всіх зусиль для відокремлення Криму від України і необрання на пост президента Миколи Багрова. На це становище Мєшков пропонує кандидатуру колишнього командуючого Чорноморської флоти Ігоря Касатонова. Проте його партія висунула на пост кримського президента Сергея Шувайнікова, який також мріє про утвердження в Криму російської державности.

ПРОФ. М. БОГАЧЕВСЬКА-ХОМ'ЯК В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА влаштовує доповідь п.з. „Історичні мандри й ідеологічні манівці" (рік викладацької праці в Україні), яку виголосить проф. Джорджтавнського університету Марта Богачевська-Хом'як. Доповідь відбудеться у суботу, 20-го листопада, о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта аве., між 9-10-ою вул. в Ню Йорку.

КРАЇНИ СНД ВИРІШУЮТЬ ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Київ (УНІАР). — Звідси 15-го листопада до Москви вилетіла українська урядова делегація, очолювана віцепрем'єр -міністром Валентином Ландиком, для участи в нарадах Координаційно-консультативного комітету країн СНД.

На розгляд винесено 27 питань, які торкаються практичного здійснення угоди про створення економічного союзу в межах СНД. Учасники наради мають розглянути проєкт багатосторонньої угоди про співпрацю в галузі інвестиційної діяльности і проєкт, який пропонує сторонам визначитися щодо механізму міждержавної спеціялізації та кооперування виробництва.

Відбувся 5-ий Світовий кооперативний з'їзд

Торонто (В. Пилишенко). — У вівторок, 2-го листопада тут відбувся 5-ий Український світовий кооперативний з'їзд з участю 39 делегатів з Австралії, Канади і ЗСА. Лев Футала провадив з'їздом. Голова Світової Кооперативної Ради Омелян Плешкевич звітував, що рада об'єднувала на кінець 1992 року 56 кооператив з загальною кількістю членів 139,042 особи та спільним оборотним капіталом 1,696,000,000 дол. Останні роки великого безробіття, політичних змін та тяжкої світової економічної ситуації негативно вплинають на кооперативне життя українських кредитівок Австралії, Канади і ЗСА.

Богдан Ватраль, координатор розвитку кредитових спілок в Україні, звітував, що Світова Кооперативна Рада вже є зареєстрована в Україні і в Києві діє канцелярія під керівництвом Олі Заврухи, яку фінансує уряд Канади. 20-го вересня ц.р. Президент Леонід Кравчук підписав указ про тимчасове положення кредитових спілок. На сьогоднішній день Канада асигнувала 1,500,000 дол., а ЗСА — 300,000 дол. та вишкіл п'ятьох кооператорів з України. Президент ЦУКА Дмитро Григорчук інформував про проєкт забезпечення здоров'я — тимчасовий експеримент в двох областях України, гарантований компанією КЮНА і півмільйоновим фондом. На з'їзді були присутні голови Крайових Рад: М. Баб'юк — ЗСА, М. Болюх — Австралія і П. Микуляк — Канада.

Вибрано нову Управу Світової Кооперативної Ради, яку очолив Д. Григорчук — президент ЦУКА. Заступниками були вибрані: М. Баб'юк, М. Болюх, П. Микуляк і Б. Ватраль, секретар — Р. Бігун, скарбник — Т. Денисенко і члени — Л. Футала, д-р Б. Кекіш, І. Ляшок, С. Андріїв, Б. Лещишин та Т. Підземецький; Контрольна комісія: Я. Пришляк, Я. Оберишин і Б. Плешкевич. О. Плешкевич був обраний почесним головою Світової Кооперативної Ради.

Менор коледж запрошує зацікавлених студентів

Дженкінтавн, Па. — У неділю, 21-го листопада, від год. 1-ої до 4-ої по полудні відбудеться в Менор джуніор коледжі день відвідин — день кар'єри. Просяться зацікавлених студентів прибути до коледжу, 700 Факс Чейс роуд, і оглянути кемпус, поговорити з викладачами коледжу і студентами. В додатку, відбудуться семінари на теми: „Фінансова допомога", „Як приготовитися до коледжу", „Вибір і планування кар'єри", і „Поворот до навчання для дорослих". По замовлення, напрямні чи більше інформацій слід телефонувати на число (215) 884-2216.

Розсекречено нові архіви періоду В'єтнамської війни

Вашінгтон. — Департамент оборони розсекретив у четвер, 11-го листопада, більшу частину архівних документів про американських вояків і старшин, які були захоплені в полон і пропали безвісти в роки війни у В'єтнамі. Таким чином, Адміністрація Билла Клінтона виконала свою обіцянку відкрити широкій громадськості доступ до півтора мільйона сторінок документів Пентагону до Дня Ветерана.

Як сказала пресовий секретар Білого Дому Ді-Ді Маєрс, гриф „секретно" покищо буде знятий лише „з невеликої частини документів", які містять посилання на розвідувальні джерела. Інші архівні записи про американських військовополонених і пропалих безвісти передані у Бібліотеку Конгресу ЗСА, де почалося їх перефотографовування на мікроплівку. „Розсекречено все, що лише можна було", — додав представник Пентагону Стів Літтл.

Минулого року з розпорядження тодішнього президента Джорджа Буша американській громадськості вже був відкритий доступ до секретних документів інших урядових установ, які стосуються періоду в'єтнамської війни. Рішення Адміністрації Б. Клінтона про розсекречення архівів Пентагону, за словами самого Клінтона, прийнято „для того, щоб відновити справедливість щодо всіх тих, хто чесно виконав свій обов'язок перед Америкою".

Турботи К. Тодд-Вітман продовжуються

Трентон, Н.Дж. — Тиждень після виборів новообраний губернатор стейту Ню Джерзі Крістін Тодд-Вітман має поважні клопоти. Справа в тому, що керівник її передвиборчої кампанії Едвард Роллінс, мол., на пресовій конференції у Вашінгтоні сказав, що передвиборчий комітет платив гроші, щоб стримувати міське населення, зокрема негрів від участи у голосуванні на губернатора стейту.

Хоч на вимогу новообраного губернатора К. Тодд-Вітман Е. Роллінс негайно відтягнув свої слова та перепросив усіх виборців Ню Джерзі, ця справа є надто дражливою, щоб зникнути з головних вісток засобів масової інформації. Ще до відмови слів Е. Роллінса новообраний губернатор К. Тодд-Вітман виступила на пресовій конференції зі заявою, що це не є правдою, бо вона ніколи б на щось подібного не дозволила. На запит кореспондентів, з якої причини він таке говорив, вона абсолютно відмовилася від будь-якого спекулювання з цього приводу, заявляючи, що для вияснення цього треба питати Е. Роллінса особисто.

Демократи домагаються перевірки цієї справи та натякають на можливість нових виборів, представники міських негритянських громад почуваються ображеними, а виборці стейту ніяк не можуть зрозуміти цілеспрямування таких заввваг зі сторони Р. Роллінса. Крім цього крайові провідники Республіканської партії турбуються наслідками таких наклепів на їхню партію.

Тим часом К. Тодд-Вітман заявила, що її передвиборчий комітет і всі співробітники, як і вона сама, повністю кооперуватимуть з будь-якими перевірками цієї справи. У Вашінгтоні офіційні чинники Департаменту юстиції заявили, що отримали прохання від демократів Ню Джерзі, щоб перевірити, чи республіканці допустилися будь-яких переступлень державних виборчих законів. Подібні вимоги до федеральних і місцевих установ вплинули від керівників стейтового комітету Демократичної партії.

НАДЖІБУЛЛА СТАВ СЕРІЙОЗНОЮ ПРОБЛЕМОЮ ДЛЯ ООН

Лондон, Англія. — Колишній президент Афганістану Наджібулла, який від 16-го квітня 1992 року знайшов притулок у представництві Організації Об'єднаних Націй в Кабулі, став „серійозною проблемою для ООН", — сказав особистий представник генерального секретаря ООН в Афганістані і Пакістані Сотіріос Мусуріс. Виступаючи в Ісламабаді на пресовій конференції, він підкреслив що „це — одна зі серійозних проблем, з якою ООН зіткнулася в Афганістані".

Агентство Ройтер підкреслює, що нетеперішній президент Афганістану Бурганууддін Раббані, ні прем'єр-міністер Гульбеддін Гекматіяр досі не вирішили, що робити з Наджібуллою. У зв'язку з цим, сказав С. Мусуріс „ми маємо надію, що афганський уряд врешті-решт не буде чинити перешкод Наджібуллі виїхати з країни, щоб він міг підлікуватися".

47-річний Наджібулла хотів покинути Кабуль і жити десь за межами Афганістану, де зміг би дістати кваліфіковану допомогу у зв'язку з хворобою нирок. У даний час експрезидент перебуває в оонівському містечку в Кабулі разом зі своїм братом, охоронником, колишнім шефом президентської канцелярії, його жінкою і трьома дітьми. Жінка Наджібулли з трьома дочками живуть в Індії.

В той же час у приватних розмовах офіційні представники ООН в Кабулі заявляють, що перебування Наджібулли у представництві „обтяжують ООН в її діяльності щодо відбудови Афганістану після 14 років громадянської війни". Ці представники висловили побоювання, що афганський уряд зможе використати перебування Наджібулли в містечку ООН для тиску на цю міжнародну організацію.

Після приходу муджагедів до влади коаліційний ісламський уряд Афганістану оголосив усім високопоставленим чинникам амнестію. Щодо Наджібулли, який до приходу до влади у 1986 році очолював службу безпеки, то він, на вимогу деяких лідерів муджагедінів і Гекматіяра, повинен був стати перед судом за злочини проти народу.

Українські урядовці навчатимуться в Кензаському університеті

Лоренс, Кен.— Кензаський університет отримав субсидію від Американської інформаційної аґенції в сумі 86,500 дол. для вишколення службовців з України у ділянках місцевого та регіонального адміністрування. З цього приводу прибуде вісім українців зі Львова 1-го липня 1994 року на одномісячні практичні зайняття для ознайомлення з демократичною системою місцевого управління. Чотири з учасників залишиться на тримісячне стажування у Лоренсі і Топіка.

За навчання ділянки публічної адміністрації відповідають департаменти політичних наук і публічного урядування Кензаського університету. Навчання і практичні зайняття учасників будуть проходити під керівництвом визначних професорів з ділянки громадської адміністрації Джорджа Фредріксона та Едвіна Стіна.

При виборі українських урядовців допомагає Пол Д'Аніері, професор - асистент з політичних наук і російського та східно-європейського знання, який є стипендистом - відвідувачем фундації Фулбрайта у Львівському Університеті ім. Івана Франка.

Весною 1994 року поїде також в Україну Марія Карлсон, керівник програми навчання російського і східно-європейського департаменту Кензаського університету, щоб полагодити остаточні приготування для здійснення цього проєкту.

Бюро міжнародних студій та департамент публічної адміністрації Кензаського університету спільно працювали над тим, щоб таку дотацію отримати.

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Джерзі Сити, Н.Дж. — Громадський комітет в Джерзі Сити та Байоні, Н. Дж., влаштовує відзначення 75-річчя Листопадового зриву та 150-ліття від дня смерти Маркіяна Шашкевича. Відзначення відбудеться у неділю, 21-го листопада, о год. 4-ій по полудні в Українському Народному Домі, Фліт вул. в Джерзі Сити, Н.Дж. В мистецькій програмі виступить солістка Ліда Гаврилюк при акомпаняменті Олеся Кузишина та учнів „Рідної Школи". Головну доповідь матиме д-р Ігор Мірчук.

ВІДЗНАЧАТЬ 50-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ"

Іст Гановер, Н.Дж. — Округова Управа СУА в Ню Джерзі влаштовує „День Союзянки" — полуденок, присвячений 50-літтю існування журналу СУА „Наше Життя". Полуденок відбудеться у неділю, 28-го листопада, о год. 3-ій по полудні в готелі „Рамада", дорога ч. 10 в Іст Гановер, Н.Дж. Вступ — 30 дол. Зголошуватися слід до 18-го листопада до М. Полянської (908) 290-2265.

В Чикаго відкриють пам'ятник жертвам голоду

Чикаго (Око). — Громадський комітет Чикаго і околиць побудови пам'ятника жертвам голоду в Україні закінчив збірку грошей та працю над побудовою пам'ятника, який виконав скульптор з України Анатолій Кущ, і він буде відкритий в суботу, 4-го грудня ц. р. в год. 2-ій з участю української громади Чикаго і околиць. Пам'ятник стоятиме коло української православної церкви св. Андрія в Блумінґдейлі, коло Чикаго.

Чин посвячення пам'ятника довершить Митрополит Константин Української Православної Церкви в ЗСА спільно з ієрархами та духовенством всіх українських церков. Відслонення пам'ятника довершать члени молодечих організацій ОДУМ, Пласту та СУМ.

Після посвячення пам'ятника відбудеться в залі парафії поминальний скромний обід з участю всієї української громади, американських достойників, консула України та з відповідною мистецькою програмою, в якій візьмуть участь хор „Сурма", хор св. Андрія та бандуристка ОДУМ Оксана Родак-Луценко. Вступ на поминальний обід 10 дол. від особи. Всі присутні на поминальний імпрезі отримають, як квиток вступу, пропам'ятну книгу з статтями про голод, привітами та списком всіх жертводавців, що дали пожертву на побудову пам'ятника. Громадський комітет очолює український підприємець Іван Деркач.

УМ влаштовує осінній ярмарок

Ню Йорк. — Тут в Українському Музеї, 203 Друга авеню, відбудеться в суботу, 20-го і в неділю, 21-го листопада, великий осінній базар з численними експонатами ,які можна буде закупити для своїх рідних чи знайомих з приціломна близькі вже свята св. Миколая і Різдва.

На базарі будуть до набуття вироби народного мистецтва з України в тому кераміка, вишивки, вироби з дерева і дутого шкла, мистецькі картини цілого ряду українських художників із ЗСА та України і нашийники роботи мистця зі Львова Любарта Ліщинського, як і музейні каталоги та книжки. Буде також виставлена на продаж біжутерія Тамари Тершаковець і домашнє печиво.

Ярмарок буде відкритий в суботу від год. 10-ої ранку до 5-ої по полудні, а в неділю від год. 12-ої — 5-ої по полудні.

У СВІТІ

37 КРАЇН, ВКЛЮЧАЮЧИ ЗСА і Японію, проголосували за те, щоб заборонити викидання нуклеарних відходів у води Світового океану. При голосуванні були відсутні представники Бельгії, Великобританії, Китаю, Росії і Франції. Великобританія і Франція хочуть, щоб заборона була не постійною, а діяла не більше 15 років. Росія вже заявила, що не може припинити кидання нуклеарних відходів в океан до 1996 року.

ПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ БОРІС Єльцин дав велике інтерв'ю кореспондентам німецької телевізії, в якому розповів про обставини розпуску російського парляменту, що потягнуло за собою кровопролитні події в Москві 3—4-го жовтня. За словами Б. Єльцина, він був готовий до збройного виступу опозиції і заздалегідь консультувався з керівниками міністерств безпеки, внутрішніх справ і оборони. Б. Єльцин заявив, що написав указ про розпуск парляменту власноручно і заздалегідь, нікому не кажучи про те, і поклав документ у сейф, вирішивши пустити його в хід, коли настане час. Рішення розпустити парлямент Б. Єльцин прийняв, коли дізнався, що його противники плянують збройний виступ на 6—7-го жовтня і вже стягають збройні групи в Москву.

ПРЕЗИДЕНТ КАЗАХСТАНУ Нурсултан Назарбаєв заявив у п'ятницю, 12-го листопада, на республіканській телевізії, що прийнято рішення вийти з рублевої зони і перейти на власну національну валюту — тенге. Нова валюта введена від 15-го листопада.

ВСТУПИЛО В СИЛУ РІШЕННЯ уряду Литви про те, що громадяни Співдружности Незалежних Держав зможуть прибути в Литву лише в тому випадку, якщо вони матимуть закордонний пашпорт своїх держав, литовську візу або офіційно оформлене запрошення. Таким чином, Литва почала регулювати потік громадян СНД в республіку, що викликало подібну реакцію і в державах Співдружности. Україна і Узбекістан, наприклад, також оголосили про запровадження візового режиму для громадян Литви. У Києві він ввійде в силу від 22-го листопада, а в Узбекістані діє від 4-го листопада. Такий захід литовського уряду не стосується республіки Білорусь і сусідньої Калінінградської области.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН виступив на пресовій конференції, присвяченій майбутньому договорові про вільну торгівлю у Північній Америці (НАФТА). Б. Клінтон відмовився пожертвувати підвищенням федерального податку на сигарети заради згоди законодавців підтримати НАФТА. „Ні і ще раз ні, — сказав Б. Клінтон, — відмова від підвищення податків (на тютюнові вироби) нанесе нищівного удару по всій реформі охорони здоров'я". Коли Президента запитали, чи готовий він ціною відмови від підвищення податку з пачки сигарет на 75 центів завоювати голоси п'ятьох—шістьох сенаторів і конгресменів „тютюнових" стейтів країни, Клінтон пояснив, що Білий Дім прийшов до рішення підвищити податок на тютюнові вироби після того, як перебрав всі інші шляхи знайти гроші на реформу охорони здоров'я.

У П'ЯТНИЦЮ, 12-ГО ЛИСТОПАДА, з лікарні в Рочестері, Міннесота, вийшла Лорі Мірдал, в якої 23-го жовтня народилися четвертнята. Всі вони і щаслива мама почуваються чудово.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН відмовив видати візу одному з активістів Ірляндської революційної армії (ІРА). З проханням з приводу візи для ірляндця особисто до Клінтона звернувся посадник Ню Йорку Дейвид Дінкінс. У кінці жовтня Д. Дінкінс і Б. Клінтон обмінялися листами про можливість видати в'їзну візу Джеррі Адамсові, керівникові офіційної партії ІРА „Шин Фейн". Дж. Адамс не міг прибути у ЗСА від 1984 року у зв'язку з терористичною активністю ІРА проти британського правління у Північній Ірляндії. Однак недавно Дж. Адамс обіцяв покласти кінець давній ворожнечі з Джаном Гюмом, суперником „Шин Фейн" в Ірляндії. У зв'язку з цим Дінкінс і запросив Адамса відвідати Ню Йорк, зустрітися з американцями ірляндського походження і розповісти їм про нову мирну ініціятиву.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ МАЮТЬ намір найближчим часом частинно розсекретити інформацію про стан своїх нуклеарних озброєнь. Такий крок Департаменту енергетики країни продиктований закінченням періоду „холодної війни". Розсекречені будуть дані про таємні нуклеарні випробування, які раніше проводили ЗСА, а також деякі кроки в рамках здійснення нуклеарної програми. На думку представників Департаменту енергетики в ділянці контролі над озброєнням і вивчення впливу виробництва нуклеарного озброєння на людство і довкілля.

ФРАКЦІЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії в Палаті Репрезентантів повідомила Білий Дім, що конгресмени - республіканці своїми силами не в стані забезпечити перемогу НАФТА — договору про вільну торгівлю у Північній Америці. Ще недавно вважалося, що потрібна більшість (218 голосів) буде складатися приблизно рівно зі 110 демократів і 110 республіканців. Конгресмен-республіканець з Джорджії Нют Ґінґріч запевнив Білий Дім, що 110 зі 175 його однопартійців напевне проголосують 17-го листопада за ратифікацію договору. Однак цими днями стало ясно, що фракція Демократичної партії не може гарантувати 110 голосів на підтримку НАФТА. Тепер мова йде лише про сотню законодавців-демократів, які підтримають договір.

У БІЛОМУ ДОМІ відбулися переговори президента ЗСА Билла Клінтона з прем'єр-міністром Ізраїля Іцаком Рабіном. Перед початком зустрічі обидва лідери виступили на спільній короткій пресовій конференції. Іцак Рабін подякував американській Адміністрації за допомогу у мирному вирішенні ізраїльсько-палестинських відносин. Він підкреслив, що контакти уряду Ізраїля з керівництвом Палестинської визвольної організації „перейшли екватор" і повернення до минулої політики конфронтації не може бути. Ї. Рабін заявив, що ізраїльський уряд зі всіх сил намагається нормалізувати становище на контрольованих територіях і чекає від ПВО публічного осудження дій палестинських терористів проти жидівських поселенців. Прем'єр-міністер закликав Білий Дім сприяти почавкові переговорів між Ізраїлем і арабськими країнами.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA:(201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda". 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel.(201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $ 40.00. на півроку —$22.00.на 3 місяці—$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00. річно.За кожну зміну адреси—$1.00. Чеки і "money orders"виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.Незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.— За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O.Box 346 Jersey City, N.J. 07303.

Чи Китай перед змінами?

Телевізійна станція Сі-Ен-Ен принесла коротку вістку про безнадійний стан здоров'я 89-літнього Денґа Шіяопінґа, який формально не займав ніякого становища у державній верхівці, проте насправді був закулісовою сірою емінцією із впливами диктатора. Мовляв, існує поважна можливість, що із смертю того ультраконсервативного комуніста, що його називали китайським Сталіном, прийде до влади молодше покоління і настане в кількатисячній історії цієї велетенської країни краща атмосфера. За територією — суходільний Китай рівний більш-менше території цілої Европи від Атлянтику по Урал. За кількістю населення — це муравлище має один більйон душ. Президентом Народньої Республіки Китаю є урядуючий від 1989 року Янґ Шанґтун, прем'єром є від того ж 1989 року Лі Пенґ. Нам ті прізвища нічого не говорять.

Нема глузду запускатися ген далеко в історію сухопутного Китаю, який уважає себе за найстаршу культурну країну світу і рахуючи династії китайських королів на три чи дві тисячі років перед народинами Христа. До речі: не Шварц у середньовіччі винайшов стрільний порох, а Китай, — Китай винайшов гру шахів. Китай почав експериментувати над винаходом атомної енергії, незалежно від СССР, який отримав тайну фабрикації нуклеарної енергії від подружжя Ґінсберґів, що працювало в американській військовій хемічній лябораторії.

Після того, як комуністичний Китай почав існувати від 1919 року і як він під проводом Мао Дзедонґа переміг демократичного суперника Чіянґ Кайші, найповажнішою подією в його новітній історії була переведена в травні 1989 року масакра танками, що потоптали масово зібраних на центральному майдані Пекіну студентів і робітників. Саме названий вгорі сталініст Денґ видав був наказ перевести ту масакру. По нинішній день невідомо, скільки осіб згинули тоді і скільки осіб запроторено до в'язниць. На цьому місці була вже мова про те, що президент Джордж Буш, за урядування якого відбулася та масакра, спротивився повести політику політичної ізоляції Китаю і твердив, що найкраще добитися поступової лібералізації відносин у Китаї мирним співжиттям з Китаєм. Буш був першим американським дипломатичним репрезентантом у Китаї за президентури Ричарда Ніксона. Та лібералізація вже трішки настала — не в політичній ділянці, а в економічній, бо в Китаї існує дивна комбінація марксистської державної контролі і капіталістичного вільного ринку. Людям живеться там матеріяльно непогано, аби тільки ніхто не втручався до політики.

Сухопутній Китай (у відрізненні від острова Тайван, осідку демократичного Китаю) мусить цікавити й нас, бо це — після розвалу Совєтського Союзу — центр світового комунізму. Коли б заламався тамтешній комунізм — настала би у світі нова ера. Воно ледве чи прийде швидко, але може прийти „комунізм з людським обличчям", що його хотів завести у Чехо-Словаччині Александер Дубчек. Під кінець свого володіння Міхаїл Ґорбачов прагнув завести такий режим у СССР, але не встиг і ледве чи йому це вдалось би. Англійський історик Арнолд Тойнбі пророчив, що — комунізм і капіталізм зійдуться по середині дороги". Теорія утопійна, бо вогонь і вода не можуть замиритися.

Комунізм з „людським обличчям" теж може проіснувати тільки якийсь час, як перехідна стадія до повної демократії, бо комунізм — неприродний експеримент, а все, що неприродне, мусить загинути. Тепер на наших очах у Литві й у Польщі є диковинна ситуація ситуація з комуністичним президентом і демократичним соймом у Литві й демократичним президентом і комуністичним соймом у Польщі. Але тамтешні сучасні комуністи — це державники своїх країн, щось на вподобу Володимира Винниченка, автора Першого Універсалу УЦРади, який у Відні у 1920 року видавав комуністичний тижневик „Нова Доба". Світова історія повна різних дивоглядів.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Микола Бараболяк

ПЕРЕД ПАРЛЯМЕНТАРНИМИ ВИБОРАМИ У РОСІЇ

До парляментарних виборів у Росії не цілий місяць. Для нас цей процес готування до цих виборів і відношення політичних сил, які стають до боротьби повинні викликати зацікавлення. Хіба здаємо собі справу з того, що політичний процес в Україні узорується на — російському, бо політичні сили і їхнє відношення один до одного у них і в Україні дуже подібні. Неохоче берусь писати на цю тему, бо російські джерела недоступні для мене. Повинні про це інформувати кореспонденти з України. А що такого досі у „Свободі" не добачив, то пишу на підставі доступних мені західніх джерел.

Участь у російських виборах бере багато партій. Їхній успіх залежатиме від того, яку виборчу систему там прийнято. З натяків у пресі виглядає мені, що — пропорційну. В такій навіть малі політичні групи мають шанси на репрезентацію. Як натякають західні кореспонденти з Москви, зарисовуються в Росії виразно два більші передвиборчі табори: прореформістський і консервативний. У проєльцинському, реформістському, багато віток під різними назвами, але всі вони з деякими відхиленнями перепрезентують в основі політику Єльцина. Врешті проводирі цих груп партій його ближчі, чи дальші дотеперішні співробітники.

У тому реформістському проєльцинському таборі на перше місце висувається партія на ім'я „Росія вибирає" англійською мовою „Russia's Choice". Її лідер відомий реформатор Єгор Ґайдар, колись відсунений від влади, нині знову перший заступник прем'єр-міністра. Кумиром партії є цар Петро Великий, той перший вестернізатор Московії. Поруч Ґайдара вирізнюються у цьому таборі такі відомі співробітники Єльцина, як міністри Володимир Шумейко, Андрей Козирев (відомий із виступів на міжнародному форумі, міністер закордонних справ Росії), Боріс Федоров і Анатолій Чубайс.

Важко вказати на різницю між партією під проводом Ґайдаря, а партією під назвою партія російської єдности і згоди, що її зорганізував інший реформіст, теж заступник прем'єр міністра, Сергій Шахрай (хоч зросійщив би прізвище, але брав участь у з'їзді українців у Росії!). Його партія бере до уваги децентралістичні настрої провінцій. У цій партії бере теж участь нинішній прем'єр Віктор Чорномирдін. У ній фігурує рівно ж відомий дорадник Єльцина — Сергей Станкевич. З інших прореформістських партій треба згадати групу Ґриґорія Явлінського, який намагається зформувати партію під ім'ям Республіканська партія. Але після того як група Нової Росії відпекалась від Явлінського, великих шансів на впливи в майбутньому уряді він мабуть не матиме. Не має великих виглядів на успіх у виборах рівно ж група посадника Петербургу Анатолія Собчака, яка виступає під вивіскою Рух за демократичну реформу. Всі ці прореформістські групи крутяться довкола особи Єльцина, і виглядало б всі разом є його опорою, що дає підставу вважати, що Єльцин вийде з виборів переможно.

А опозиція? Поважним противником має бути Комуністична партія, якій привернено легітимність. Вона чваниться, що має 600,000 членства. Після підкорення Хасбулатова і його кліки, переважає погляд, що вона влади не перебере, навіть кооперуючи далі з групою Руцького під назвою „Народна партія за вільну Росію". Зареєстровано перед виборами ще Демократичну партію Росії під проводом Ніколая Травкіна і Християнсько-демократичний Рух, провідником якого є Віктор Аксючіц. Аксючіц впевняє, що він узявся до політики, щоб відвернути мариво громадянської війни, що на його думку неминуче, та привернути вагу християнських вартостей у політиці, які вбила комуна. Для України найнебезпечніший Серґей Бабурін, у програмі якого підкорення України і скасування приватизаційних заходів. Партію Конституціональних демократів репрезентує Міхаїл Астафієв. Як видимо з переліку лідерів, кандидатів на „спасителів" Матушки-Расєї, досить! Все ж перевагу має погляд, що у виборах ефективно переможе табор Єльцина. Хоч у цьому таборі багато конкурентів. Кожен із них розуміє, що він популярністю не дорівнює Єльцинові. Боротьба йде радше про позицію і статус біля Єльцина.

Який відблиск цього політичного пейсажу Росії на Україну? Україна взорується, а може і з природи речі і приречена нині ще наслідувати політичний процес у Росії, головно з уваги на спільні комуністичні традиції. Коли насправді, незважаючи на різноманітність політичних груп, переможуть і дістануть більшість у російській Думі

(Закінчення на стор. 3)

Стефан Вельгаш

Заощадіть тисячі долярів!

Як відомо, наша економіка далі в слабому стані та може ще погіршитися, і якраз тому власники домів мають добру нагоду заощадити — десятки тисяч долярів. Як це можливо? Дуже просто, перефінансування існуючої гіпотечної позички — може заощадити вам певну суму грошей.

Саме тепер, коли відсоткова стопа за 25 років найнижча, дуже багато власників домів стараються перефінансувати свої існуючі гіпотечні позички.

Якщо ви думаєте довше лишатися на цій самій адресі, і якщо ви отримали свою гіпотечну позику два роки тому або довше, тоді ви повинні подумати над перефінансуванням вашої існуючої позички. Або, якщо ваша відсоткова стопа позички стоїть 2 відсотки вище або більше від сьогоднішньої стопи (7 відс.), тоді вам найвищий час перефінансувати вашу позичку.

Добра порада, брати гіпотечну позичку на найкоротший термін, п'ять або десять років. У цей спосіб ви не тільки скоріше сплачуєте позичку, але вона вас буде набагато менше коштувати. Можна в цей спосіб заощадити десятки тисяч долярів.

Коли вам буде трудно скоріше сплачувати позичку, тоді ваша нова місячна рата буде нижча. Ви це заощадження можете використати на інші необхідні потреби. Правда, коли довше сплачуєте позичку, тоді ви менше можете заощадити. Але, хоч трохи заощадите. (Для докладнішого пояснення прошу дивитися на таблицю статистики.

Якщо це все вас зацікавило і хочете отримати більше інформацій про гіпотечні позички, зателефонуйте до Українського Народного Союзу і наш позичковий референт вам може порадити, яку позичку найкраще взяти на основі ваших потреб. УНСоюз уділяє своїм членам в Канаді і в Америці гіпотечні позички, які конкурують з відсотками у вашій околиці.

	Теперішня позичка	Нова позичка		
Дата підпису	грудень 1989	липень 1993		
Термін позички	10 років	15 років	10 років	5 років
Оригінальна позичка	100,000.00	—	—	—
Відсоткова стопа	9 відс.	7 відс.	7 відс.	7 відс.
Нова сума позички	—	73, 834.37	73, 834.37	73,834.00
Місячна рата	1,267.00	663.60	862.04	1462.01
Термін, що залишається	6 років	15 років	10 років	5 років
Загальний борг	152,040.00	119,448.00	103,444.00	87,720.60
Загальні заощадження	**0**	**32,592.00**	**48,596.00**	**64,319.00**

Український Народний Союз уділяє своїм членам гіпотечні позички тільки від одно до три-родинних домів, де живе власник. УНСоюз уділяє гіпотечні позички для потреб своїх членів та старається допомогти їм стати власником дому, а це зміцнює нашу громаду.

Уділяємо п'ятирічні позички із змінною відсотковою стопою, або 15-річні позички на сталих відсотках, а сплачення позички можна розкласти на протязі 15до 25 літ, з правом перефінансування позички після дозріння. Право на отримання позички мають тільки члени УНСоюзу, тобто ті, які мають забезпечення у висоті принайменше півсуми позички.

Щоб отримати більші інформації про гіпотечні позички, або аплікацію для отримання позички, просимо зателефонувати на число (201) 451—2200 або (800)253—9862 (поза Н. Дж.).

Леонід Федорук

Відкритий, як поле для вітру...
Як вранішній цвіт для бджоли...
Як хлопчикам азбучні літери...
Як друзям святкові столи.

Та хтось по мені — ураганом!
Хтось чоботом ступить на цвіт...
Хтось словом, неначе з нагана,
Прострелить нехитрий мій світ.

І хтось скатертину святкову
Байдуже заливе вином.
А місяць, неначе підкова
На щастя, висить над вікном...

м. Київ.

Лев Яцкевич

СКІЛЬКИ КОШТУЄ УТРИМАННЯ КОРОЛЕВИ?

Не багато є людей на світі, що не були б вдоволені з цього, що не тільки вони одні, але багато інших людей мають теж свої матеріяльні труднощі й проблеми в житті. Не становлять в цьому аспекті винятку, наприклад жителі Великобританії, з яких багато не може також пов'язати свої матеріяльні кінці разом. До таких людей можна б, до речі, зарахувати також і британську королеву, Єлисавету II, яка, проте, має цю перевагу над іншими смертельниками, що розв'язування матеріяльних проблем їй здебільшого, набагато легше від інших.

От, наприклад, її нещодавнє прохання до англійського парляменту стосовно підвишки її королівської платні, яка незважаючи на постійну інфляцію, залишилася на тому самому рівні, вже 12 років. І так, ще 10 років тому, на прохарчування цілої королівської родини, вистачала рівновартість 50,000 долярів, сьогодні, на той самий харч треба витратити, поверх 120,000 дол. річно. Крім цього кошти утримання коней та повозок зросли майже тричі, не говорячи вже про газети та журнали для жителів королівських палаців. У висліді, більш, ніж спроможна платня королеви змушувала часто Єлисавету до жалюгідних обмежень та заощаджень майже всіх її витрат. І так, із 70-членної обслуги в Бакінґгемському палаці, залишилося насьогодні — лишень 46 осіб. Немає теж вже доцьогочасних годинникарів для направи та консервації королівських годинників, опіку над якими королева була приневолена віддати приватній фірмі, щоб якось збалянсувати свої прибутки з витратами.

Але найбільш принизливою проблемою було для неї те, що свою платню, що під сучасну пору дорівнюється півмільйонам фунтів (стерлінґів), себто приблизно одному мільйонові долярів, королева була приневолена підсилювати постійно прибутками із продажу городини та квітів з королівських городів. Одним словом крайнє і принизливе убозтво. Слухаючи про це, обличча членів парляменту покрилося серпанком „національного" стиду й вони не думаючи багато та без зайвих дискусій та дебат, з більшили англійській королеві платню на 100 відсотків, не згадуючи при тому ні словечком про те, що Єлисавета II користується, крім державної платні, також прибутками з інших джерел, а головно з великих земельних лятифундій, які вона успадкувала, у виді родинного майна, по королеві, Генріхові III, що сконфіскував його в 1265 році своїм збунтованим баронам та включив легкою рукою до королівських маєтків; вартість цього майна розцінюється сьогодні, на багато більйонів фунтів, а річний прибуток з нього, на не цілих два мільйони фунтів стерлінґів.

Ніхто проте з членів англійського парляменту не мав сміливости згадати про ще одну „дрібничку", а конкретно про те, що утримання англійського двора покриває повністю державний бюджет з окремого конта, в додатку до згаданої вже пенсії королеви. Ця додаткова дотація у висоті двох мільйонів фунтів призначена на покриття коштів консервації та обслуги яхти королеви, коштів летунських подорожів та утримання королівської канцелярії. Про такі дрібниці, звичайно не „випадає" згадувати прилюдно, ані послам парляменту, ані самій королеві, яка до речі не забула теж про інших членів королівської родини, яким при тій нагоді, парлямент також збільшив їхні платні.

Загальновідомо, що Єлисавета II зараховується до найбагатших жінок світу. Але, як відомо багаті люди, а в тому деякі монархи тільки тому такі багаті, що не люблять ні до чого „докладати". Читачі брукованої преси в Англії, які слідкували дуже уважливо за долею „Прохання" своєї королеви про підвищення платні, можуть тепер відітхнути з полегшою. Але, нав ряд чи ця підвишка її платні матиме будь-який вплив на соціяльне напруження в Англії, що в тому часі доходило до найвищого ступеня у виді одномільйонового числа безробітних та здатності англійського правління видобутися із зашморгу юнійних діячів, які з уваги на високий зріст коштів прожитку, намагалися від багато місяців, без успіху, добитися п'ятьвідсоткового збільшення платень для найгірше платних працівників, пенсіонерів та самотних осіб. Королева, мов ляв, дістала вже підвишку платні, а тепер черга на нас!

Але, який сенс слухати послам демагогічних проймов партійних та юнійних діячів, які порівнюють коротко тривалу дебату в парляменті стосовно підвищення платні королеви із тримісячними дебатами над підвишкою платень для найбільш потребуючих.

Володимир Барагура

НАПРАВЛЕНА КРИВДА

I

Серед важких скитальчих пригод Дмитро Волбар часто думав про свою втрачену кар'єру на батьківщині та згадував своїх вихованців. Тоді також виринав перед ним образ найкращої учениці Насті Гуської й боляче відживала сцена, коли він скартав був її безпідставно. Зчаста мучила його думка, що вже ніколи не зможе направити вчиненої їй кривди.

І, хоч він намагався викинути цю подію зі своєї свідомости та старався виправдати сам перед собою свій поступок незнанням учнівської психіки, браком педагогічного досвіду, невмілою імпульсивною реакцією, то це почуття вчиненої ним кривди цупко закорінилося в надрах його душі і раз-у-раз виринало на поверхню, як викид совісти за сповнений, але непокутуваний гріх.

Тепер Волбар був уже повністю оформлений на виїзд до Америки. Перейшов безліч формальностей, допитів, лікарських оглядин, комісій, зазнав усяких затримок із боку адміністраційних та переселенчих чинників. Після двотижневого перебування у Бремені він мав учора останній перегляд документів, відбув „скрінінг" у консуля, а його прізвище було надруковане поміж сотнями інших на таблиці оголошень про від'їзд транспортів до Нового Світу. За чотири дні Волбар мав відплисти кораблем „Генерал Тейлор" до Ню Йорку.

У вечірньому сутінку Волбар ішов до таборової бібліотеки здати позичені книжки та почитати газети. По дорозі думав про своє найближче майбутнє в незнаному чужому світі. Шлях стелився йому до Ню Йорку, одначе їхав на непевне. І це його турбувало.

Раптом перед ним виринула якась постать і жіночий голос промовив: — Вибачте, ви, здається, професор Дмитро Волбар?

— Так, це я.

— Не пізнаєте мене?

— Дуже мені прикро, але ніяк не можу...

— Я Настя Турська, ваша колишня учениця.

Настя Турська! І справді, як то він її не пізнав! Адже не раз, востаннє навіть кілька днів тому, він оглядав її на спільній світлині кляси, який мав у своєму альбомі. І навіть не дуже на лиці змінилася, тільки виросла, змужніла, споважніла. Навіть має таку саму гладку зачіску, як кілька років тому. Як же він не впізнав цієї вродливої холмщанки з кругленьким личком, високим лобом, оточеним м'яким волоссям кольору стиглої пшениці, з синіми мов волошки очима, прислоненими довгими віями, з вузькими губками барви польового маку?

І знову Волбар відчув себе винним перед цією дівчиною, бо одночасно з уявленням її фізичного вигляду боляче виринуло почуття вини супроти неї.

— Дуже мені приємно, що вас зустрів. Часто думав про вас, згадуючи часи перебування у Яворові.

— Я вже не раз зустрічала вас тут у Бремені, пане професоре, тільки не була певна, чи це саме ви, та й не було в мене відваги зачепити вас. Але тепер побачила ваше прізвище на оголошенні про найближчий транспорт і рішила таки обізватися до вас. Бо за кілька днів їдете й, може, вже ніколи в житті більше не зустрінемося...

При останніх словах її голос наче б заламався і в ньому забриніла нотка смутку.

— Бачите, — відповів Волбар — гора з горою не сходиться, а людина з людиною зустрінеться. Але всяко буває. Чи можна знати, коли й куди їдете?

— О, я поїду аж за якихсь два тижні. Їду до Північної Дакоти.

— У вас там рідня, знайомі? — спитав Волбар.

— Ні, я навіть не знаю на яке їду. У мене якийсь фіктивний афідавіт від ЗУАДК-у, а спонзор вже давно певно відмовився. Але спробую. Якось даватиму собі раду. Можливо, що згодом переїду в якесь більше скупчення наших людей, ближче до світу, — додала з усмішкою.

— Яка велика шкода — промовив Волбар, що ми так пізно зустрілися. Я тут почуваю себе дуже самотнім. Якось не довелося зустріти нікого зблизьких знайомих. І подорож прийдеться відбути одиноким... Але, може пройдемося трошки поза табір?

Настя з охотою погодилася. Вони пішли в напрямі вихідної брами. Минали одноманітні касарняні будинки з червоної цегли, групки метушливих, заклопотаних, жестикулюючих емігрантів, вантажні авта з дерев'яними скринями й клунками щасливців, призначених на найближчий транспорт, таблицю оголошень, обліплену юрбою зацікавлених, чи врешті не знайдуть на списку свого прізвища. Долітав до них гамір із житлових бльоків, з харчівні, льокалів дозвілля, з гучномовця настирливо линули звуки патефону та виклики різних прізвищ чи проголошення розпорядків. Минули врешті стійкового на брамі й опинилися в набережній алеї.

Був чудовий місячний весняний вечір. Білорожевим цвітом цвіли вуличні каштани, п'янкі пахощі лилися від акацій, кущів ясмину та квітників перед рибальськими хатками бременського передмістя. Від моря дув рвучкий вітер, а його подуви інколи заносили звідтіля млосний дух морського намулу, риби, намоклого дерева рибальських човнів, мотуззя й нитяних сітей, що сушилися розіпнуті на тичках.

Закінчення буде.

Наукова конференція в УВУ

В суботу, 23-го жовтня ц. р. в Українському Вільному Університеті у Мюнхені відбулася наукова конференція з нагоди 30-ліття „Українського Історика", яку влаштував спільно ректорат УВУ та управа Українського Історичного Т-ва в Німеччині. Конференцію відкрив ректор УВУ проф. Роман Дражньовський, вітаючи учасників-прелеґентів, колеґ професорів, студентів і гостей, зокрема консула України з дружиною. Проф. Р. Дражньовський коротким введенням представив 30-літню діяльність УІТ в еміґрації, зокрема значення „Українського Історика" як органу вільної історичної науки в еміґрації.

Було запляновано п'ять наукових доповідей, з перервою, в пообідній сесії, які виголошено по черзі в такому порядку: програмову доповідь на тему „30-ліття „Українського Історика" і сучасні завдання в контексті розвитку української державности" виголосив проф. Любомир Винар, голова УІТ, що саме вертався з подібної зустрічі з України. Проф. Л. Винар детально накреслив діяльність УІТ в еміґрації, зокрема його членів, в тому числі відомих істориків, а також свою працю як редактора „Українського Історика". Ціллю журналу і його співробітників-науковців було передовсім ширити об'єктивну історичну науку, оперту на вільних дослідженнях, в багатьох випадках недоступних в тодішніх умовах в Україні, — у противагу „Історичному Журналові", що виходив у Києві. Саме ця діяльність наочно відчувається тепер у вільній Україні, де журнал має великий попит, зокрема в бібліотеках, а також серед істориків. Доказом цього може бути виданий у Києві „Покажчик", в якому детально подані списки всіх історичних статтей, що появилися впродовж 30 років в журналі. Доповідач представив „Покажчик", який видала Академія Наук та Український Археологічний Інститут з нагоди 30-ліття „Українського Історика" — 1963— 1992 (Київ, 1993, 104 ст.). Проф. Л. Винар розповів про теперішню співпрацю з істориками в Україні, представив Збірник, який видало УІТ в Києві п. з. „Михайло Грушевський — діяльність і творча спадщина" (з нагоди 125-річчя від дня народження). В Збірнику поміщені статті 29-ох істориків і співробітників — в більшості з України.

У черговій доповіді проф. Т. Мацьків, голова УІТ в Німеччині, представив свою наукову діяльність темою „Гетьман Мазепа на сторінках „Українського Історика", в якій також згадав про праці інших істориків з цієї ділянки. Накреслив свою дослідну працю в джерелах (анналах) на тлі західньоевропейської історії і журналістики того часу, а також пізнішої літературної і публіцистичної творчости.

Цікавою темою „Духовна культура в Гетьманщині в описах европейських подорожників по 1764 р." накреслив доц. О. Вінтоняк (УВУ) — про культурний і духовний рівень нашого суспільства в Гетьманській Україні. Доповідач представив фраґменти споминів — в більшості позитивних, що їх занотували німецькі і англійські подорожуючі, які відвідали Київ, Печерський заповідник, Подніпров'я, Запоріжжя та інші міста.

Доц. Д. Злепко (УВУ) своєю темою „Україністика в буковинському „Альма Матер Йозефіна" 1875—1918" представив діяльність катедри славістики в Чернівецькому університеті та її ролю в розвитку національної свідомости в Буковині (під Австрією) і ролю окремих діячів-буковинців у розвитку нашої культури того часу, зокрема проф. Степана Смаль-Стоцького.

Заповіджений п'ятий прелеґент, проф. Ігор Гирич зі Львова, не зміг прибути. П'ятим доповідачем був проф. Яр. Каракула, що прислав свою наукову розвідку п. з. „Вклад" Українського Історика" в розвиток національної історіографічної школи", яку відчитав проф. М. Присяжний.

Привітання учасникам конференції і цікаве доповнення дав проф. Ю. Станішевський з Києва, дослідник нашої культури, зокрема театрознавства, який побіжно розповів про виступи окремих діячів та українських мистців за кордоном, а серед них і згадки про козаків-танцюристів, що виступали у Франції. Про свою подорож у Закарпаття, про діяльність деяких закарпатських істориків та про новіше видання „Історії України" М. Грушевського в Україні розповів д-р І. Жеґуць. Проф. М. Лабунька згадав про видання „Історії України" (X т.) Книгоспілкою в Ню Йорку в 1950-их рр. проф. М. Грушевського, що було великим еміґраційним осягом, а також його „Історії української літератури".

Обширну дискусію проведено при кінці конференції, в якій брали участь окремі учасники, ставлячи питання прелеґентам до виголошених доповідей. Конференцію закрив проф. Т. Мацьків, подякувавши прелеґентам і учасникам за увагу і численну присутність (понад 50 учасників).

При цьому слід також згадати, що у неділю, 24-го жовтня, в УВУ відбулося засідання місцевої управи УІТ, яким керував проф. Л. Винар і на якому обговорено ряд біжучих справ щодо місцевої діяльности членів УІТ та про певні труднощі в поширенні цієї діяльности, а також про потребу збільшення передплати за журнал, який появляється в поширеному виді, а з тим і дорожчий, та про поширення членства серед молодших науковців і прихильників діяльности УІТ.

Д-р Б. Кузь

Листопад — місяць воєнних інвалідів

Визвольна боротьба українського народу по Першій світовій війні залишила нам багато воєнних інвалідів — колишніх учасників збройної боротьби. З Другої світової війни також залишилися українські воєнні інваліди з військових формацій УПА і І УД УНА. Всі вони по виході з тюрем в Україні проживають у невідрадних умовах, якими донедавна не можна було організовано опікуватися, а тепер можна. Крім того багато наших побратимів розпорошені по всіх континентах на чужині. Рештками сил вони борються за своє фізичне існування, бо не мають змоги запрацювати на свій чи своєї родини прожиток з причини втрати здоров'я або каліцтва у збройній боротьбі.

Зі звідомлень Суспільної Служби Комбатанта знаємо, що в Україні є понад 4,000, а в діяспорі кілька сотень колишніх учасників визвольної боротьби, якими наша спільнота на чужині зобов'язана заопікуватися, бо їм допомогти можемо лише ми самі, чужі того не зроблять.

В 1953 році українські комбатантські організації в ЗСА створили Суспільну Службу Комбатанта і від того часу кожного року в листопаді проводяться збірки на допомогу українським воєнним (потребуючим) інвалідам. Зі зібраних фондів організовано допомагається нашим потребуючим колишнім воякам в Европі, у Південній Америці, ЗСА і Польщі, а тепер найбільше нашим друзям в Україні, а то і в далекому Сибірі. Водночас збільшується кількість тих, що хоч не вийшли каліками з боїв, проте досягають віку, в якому не в силі вже займатися заробітною працею і утриматися з мізерної старечої допомоги, тим поче, що всі вони немічні, хворі і більше податні на різні недуги, а медикаменти дорогі... Ними також треба опікуватися, щоб не почували себе „колишніми людьми", нікому непотрібними.

Українська громада в ЗСА ставилася з глибоким пієтизмом до колишніх борців за волю України. Наша патріотична громада розуміє: як не ми, то хто?

Висліди щорічних збірок Дару українському воєнному інвалідові і тепер свідчать про непослаблену вірність тутешніх українців цій благородній акції у продовжуванні традиційної опіки над жертвами визвольної боротьби, яка єднає загальну доброчинність з українським патріотизмом.

Українські комбатантські організації, об'єднані в Координаційній раді в ЗСА ОбВУА, Братство І УД УНА, Т-во к. Вояків УПА, Об'єднання к. Вояків УПА, Карпатські Січовики. Названі організації через ССК і цього року в листопаді проводять таку саму збірку.

Українські вояки в найбільшому захопленні виконували всій найвищий обов'язок, збройно обороняючи український народ. Багато тисяч полягли геройською смертю на побоєвищах у нерівному бою, борючись у різних військових формаціях — УСС, Армії УНР, УГА, в Карпатській Січі, в героїчній УПА, І УД УНА та інших, як Крути, Базар, Київ, Маківка, Лисоня, Львів, Зимові походи, Чортків, Вінниця, Броди і безліч місцевостей широкої України.

Тому щиро поручаємо цю листопадову збірку в користь тих, які собі на це заслужили. Як не ми, то хто?

Дорогі! Якщо наші вже не першої молодости побратими-збірщики переступлять Ваші гостинні пороги, прийміть їх по-українськи!

М. Ковальчин

ЕТІОПІЯ ОГОЛОСИЛА, ЩО має намір обвинуватити колишнього комуністичного диктатора Менґісту Гайля Маріяма в ґеноциді, але не вказала, чи буде добиватися, щоб уряд Зімбабве видав його. У 1991 році президент Зімбабве Роберт Муґабе надав Менґістові політичний притулок.

ВОРОГУЮЧІ ГРУПИ муджаґединів знову обстріляли житлові райони на північному сході від Кабулю. Як повідомило кабульське радіо, знищено будинки, загинуло багато цивільного населення. Сильні бої між групами міліції президента Бурганудділа Раббані і партизанськими загонами прем'єр-міністра Ґульбеддіна Гекматіяра розгорілися в районі міста Тагаба, 60 км від афганської столиці. За останні дні там загинуло понад 200 осіб. Цими днями муджагедінам Гекматіяра вдалося захопити 28 вояків урядових військ, що борються на боці президента.

Перед...

(Закінчення зі стор. 2)

більші або менші прихильники Єльцина, тоді легше прийдеться теж демократичним елементам в Україні під таким же покровом нинішнього лідера України — Кравчука, добитись переваги над партократами і відкрити українським реформаторам шлях до ефективного державотворення. Коли в Україні буде дилема тільки „за" або „проти" Кравчука і це об'єднало демократів, як це твориться нині в Росії, тим треба б радіти. Реґлямент виборів в Україні ще, як мені відомо, не схвалений. Але коли б навіть заведено мішану, маджоро-пропорційну систему розподілу мандатів, і у виборах боролися більше тузена партій, то коли вони йшли б до виборів, не підважуючи єдиний нині авторитет в Україні, то й Кравчука, як росіяни-державники не відкидають Єльцина і визнають його лідером нації, ми могли б бути спокійніші за вислід виборів. Колишній підсовєтський народ звик віддавати голос „на владу". Цей психологічний фактор враховувати і його використати. Це роблять нині росіяни-демократи, гуртуючись перед виборами довкола носія „влади" — Єльцина!. Конечно це було б і Україні.

Братство Охорони Воєнних Могил „Броди-Лев" Інк.

ділиться сумною вісткою з громадянством, що в суботу, 13-го листопада 1993 р. відійшов у вічність

сл. п.

РОМАН ГАЄЦЬКИЙ

довголітній член Управи Братства та колишній голова Крайової управи Братства 1-ої УД УНА.

Горем прибитій дружині Олі та всій родині складаємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ"

Крайова Управа Братства 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії в ЗСА

ділиться з побратимами по зброї та українським громадянством сумною вісткою, що в суботу, 13-го листопада 1993 р. відійшов у вічність

бл. п. хорунжий

РОМАН ГАЄЦЬКИЙ

довголітній член і колишній голова Крайової Управи Братства 1-ої УД УНА в ЗСА, член Головної Управи Братства та загально знаний суспільно-громадський діяч.

Дружині Олі складаємо глибокі вислови співчуття.

КРАЙОВА УПРАВА БРАТСТВА 1-ої УД УНА в ЗСА

Ділимося болючою вісткою з членами середовища УГВР і членами ОУНз та українською громадою, що дня 13-го листопада 1993 р. відійшов у вічність політичний і громадський діяч

св. п.

РОМАН ГАЄЦЬКИЙ

член Президії Середовища УГВР і член Теренової Політичної Ради ОУНз, старшина 1-ої Української Дивізії — УНА, колишній голова і член Головної Управи Братства Українських Дивізійників, активний учасник організованої визвольної боротьби українського народу за державну незалежність.

ПАНАХИДИ — понеділок і вівторок, 15-го і 16-го листопада о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Андретт при 353 Друга авеню в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 17-го листопада в церкві св. Юра, а опісля на український православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружину і рідню просимо прийняти щирі вислови нашого співчуття.

Президія Середовища УГВР і Політична Рада ОУНз

Управа Окружного Комітету УНСоюзу Філядельфійської Округи

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього по довгій недузі відійшов у вічність 10-го листопада 1993 р. на 69-му році життя

бл. п.

Іван Книгницький

Покійний був відданим, довголітнім секретарем 430-го Відділу УНСоюзу Філядельфії, Па., довголітнім членом Управи Окружного Комітету сповняючи обов'язки організаційного референта, був відданим працівником суспільно-громадських установ міста Філядельфії, Па., а головно Визвольного Фронту.

Щирі співчуття висловлюємо:

дружині — ПАРАСКЕВІЇ
синові — РОМАНОВІ з дружиною і дітьми
доні — ДАРІЇ
братові — ВОЛОДИМИРОВІ з родиною

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Степан Гавриш, голова
Петро Тарнавський, касир
Василь Євтушенко, секретар

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в середу, 10-го листопада 1993 р. відійшла у вічність на 97-му році життя

бл. п.

СТЕФАНІЯ ЛАГОЛА з ДЖУЛИНСЬКИХ

яка народилася в с. Руда Коховина, Галичина, проживала в Сан Дієґо, Каліфорнія.

ПАРАСТАС — понеділок, 15-го листопада 1993 р. в церкві св. Покрови о год. 7-ій веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — вівторок, 16-го листопада 1993 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла о год. 10-ій ранку в Пармі, Огайо.

В глибокому смутку залишились:

сестрінок — д-р ОЛЕКСАНДЕР БЕРЕСТ, Сан Дієґо, Каліфорнія
братанка — ЛІДІЯ ДЖУЛИНСЬКА-ТИХОВЛІЗ з родиною, проживає у Львові, Галичина
кузин — д-р АНАСТАЗІЙ ҐОРЧИНСЬКИЙ з родиною, Чикаґо, Ілл.
опікунка — МАРІЯ ТРЕГУБ з родиною, Сан Дієґо, Каліфорнія

Об'єднання Мистців Української Сцени

ділиться із своїм членством та українською громадою болючою вісткою, що у вівторок, 2-го листопада 1993 р. помер, несподівано в лічниці в Ню Йорку на 86-му році життя, член нашого Об'єднання і довголітній член Управи ОМУС-у

сл. п.

Степан Крижанівський

визначний актор, режисер та адміністратор українських театрів, виконавець численних роль в операх, оперетах, драмах і комедіях та кінофільмі. Організатор театру ім. Л. Курбаса в Мельборні, Австралія. Переїхавши до ЗСА, в Ню Йорку посвятився праці у Літературно-Мистецькому Клюбі, якого був душею.

ПАНАХИДА за душу покійного була відправлена в п'ятницю, 5-го листопада, в похоронному заведенні П. Яреми, а ПОХОРОН в суботу, 6-го листопада о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, на цвинтар Gate of Heaven, Westchester, N.Y.

Славна і Вічна Йому Пам'ять!

Опечаленій дружині Ользі і синові складаємо щире співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНСТВО ОМУС

Д. Рихтицька відвідає Клівленд

Клівленд (смб). — У неділю, 21-го листопада ц.р., в залі Свято-ПокровськогоПарафіяльного Осередку 6810-12 Бродв'ю Ровд у Пармі, відбудеться літературний вечір поетеси Дарії Мельникович- Рихтицької, яка прибуде сюди з Дітройту, Миш.

Програма літературного вечора в Клівленді включатиме привітання гості від української громади (голова Українських Злучених Організацій мгр Василь Ліщинецький). Про поетичну творчість авторки та її зустріч з Україною говоритиме Софія Мельник-Бура. Поезії читатиме авторка, (у тому теж ще недруковані), а дальше її твори читатимуть: Люба Боднар, студентка з України Оленка Гаврильчик і дикторка Наталя Зорій. В мистецькій частині вечора виступатимуть: піяніст Браєн Гілку, який виконає твори Лисенка, Чайковського й Моцарта — на арфі й на фортепіяні, а дальше бандуристка Наталя Баслядинська й дівочий вокальний квартет у складі: Н. Баслядинська, Михайлина Бицко, Орися і Леся Кулик. Після закінчення програми відбудеться зустріч із поетесою, за кавою й солодким, а також буде нагода набути книгу „Шовкова косиця".

Імпрезу підготовляє Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобод України, під патронатом Українських Злучених Організацій Клівленду. Початок: год. 3:30 по полудні.

С. Горалевський відійшов у вічність

Ділимось з громадою сумною вісткою, що в Чикаго 12-го жовтня ц. р. на 75 році життя помер Степан Горалевський, член Управи Відділу Товариства Вояків УПА та громадський діяч.

С. Горалевський народився в селі Коровники біля княжого городу Перемишля. Початкову школу закінчив у рідному селі, а після цього батьки вислали його на дальше навчання до Львова. Одружився 1941 року.

З приходом німців вступив до української поліції і працював у місцевостях Бірча і Медика. Тоді зв'язався з українським підпіллям ОУН і працював зв'язковим при повітовій команді військових справ Перемиського повіту. Його завданням було підтримувати зв'язки і доставляти підпільну пошту між Перемищиною і Лемківщиною. Був помічним при організуванні молоді в ряди УПА під командою к-ра „Лиса".

Під натиском большевицького фронту подався з родиною до Відня і далі до Міттенвальду, звідки родина виїхала до Америки.

В родині було двоє дітей: дочка Наталка і син Тарас. Степан любив родинне життя, гарно виховував дітей, радів внуками. Та разом з радістю приходило до нього важке горе та душевні й тілесні терпіння. Під час перебування в Чикаго перейшов 15 різних операцій. Та завжди біля нього стояла вірна дружина Оля. Важкі терпіння переносив гідно, з вірою в Божу волю. Допомагала йому його релігійність та любов до рідної церкви.

Хоч мав слабке здоров'я, активно працював у громаді. Він завжди активно помагав у праці Відділу УПА, був касиром. Довгі роки працював при парафії свв. Володимира і Ольги. Був членом парафіяльної ради, Контрольної комісії, а останні роки — її головою. Належав до братства св. Андрія та клюбу емеритів.

Покійний був членом УНСоюзу і подбав, щоб його родина теж була в рядах УНС.

Степан Горалевський з дружиною були жертвенними на церковні та громадські потреби. Він був запопадливим філателістом, колекціонером: збирав марки, військові відзначення, пам'ятні конверти, стяжки. Його колекція належить до однієї з найкращих серед місцевих філателістів.

В поминальних відправах брали участь всі отці собору свв. Володимира і Ольги, а на Панахиді були з прапорами всі місцеві комбатантські організації.

Св. п. С. Горалевський — „Дуб" залишив у смутку дружину Олю, дочку Наталку Завадович з чоловіком Романом і донею Русланою, сина Тараса з дружиною Уляною та внуками Таїсою, Танею і Тарасом, сестру дружини Емілію Будник зі сином та дітьми Олександрою і Павлом, родину Завадович, двоюрідного брата Дарнобіда та рідного брата в Україні.

С. Голяш

„ГОРНУСЬ ДО ТЕБЕ, УКРАЇНО!"

Лігай Валлі,Па. — З програмою під такою назвою розпочинає своє концертове турне по ЗСА група мистців з України, в складі якої — народний артист України Назарій Яремчук, заслужений артист України, композитор Павло Дворський, ансамбль „Смерічка", дует „Писанка" та інші. Концерти відбудуться у Лігай Валлі, Па., Трентоні, Н.Дж. Честері, Па., Філядельфії, Норт Порті та Голливуді, Фла., Асторії, Н. Й., Чикаго, Ілл., Янгставні, Огайо, Вашінгтоні, Д.К., та Ню Йорку. Частина прибутку з концертів буде передана на Церкву в Україні. Докладніші інформації про вищеназвані концерти поміщені в „Свободі" ч. 215 з 11-го листопада ц.р.

ЖЕРТВОДАВЦІ ДЛЯ БІДНИХ

від січня 1992 року до вересня 1993 року

2 ам .доп. — М. Сімків, ЗСА.
3 ам. доп. — М. Сімків, ЗСА.
По 5 ам. доп. — М. Ільків - Курит., Браз., Р. Пріядка - Манвіл, Іван Лоґуш - ЗСА, Петро Майброда - ЗСА, Анна Романчук (бідних) К.
По 7,14 ам. доп: — Євдокія і Галина Бодзян, Канада, Александер Мачушенко, Кан.
По 10 ам. доп. - Катерина Ленько - Монтреал, Сусідка Анни Федінь - Філяд., Мирон Федорів - ЗСА, Ілярій і Оля Чуй - Кан., Еміліян і Юлія Лоґуш - (на церкву) - ЗСА, Р. Прядка (писанка) - ЗСА, А. Катерина - Чик., Юрій Бочка - Чик., ЗСА.
14 ам. доп. — Меріон А. Сімків - Тривоза, ЗСА.
14,44 ам. доп. — Павло Боуко (насіння), Пруд., Браз.
15 ам. доп. — Валентина Кавка, Чик., ЗСА.
По 20 ам. доп. — О. Колінко - Чик., Р. Ваврів Лабінський - Сан Жуан, ЗСА, Катерина Ленько - Монт., Е. Ю. Лоґуш - на церкву св. Йосифа на Палмітал, С. Крелишин - Англія, Йосиф Губчак, Лейк Цурік, (на ц. св. Івана Хрест.), П. Маш. Б., А. Воробкевич, Воррен, ЗСА, Л. О. Щур, Онтаріо, Евген і Ліда Тютьків, Чикаґо, Вячеслав Кузік, Нова Зеляндія, Ірина Чуміловська, ЗСА, Осип і Анна Губчак, ЗСА, Евгенія Петрина, ЗСА, Катерина Ленько (означено), Монт., Мирослава Федюк, ЗСА, Стефа Лісікевич (коляда), ЗСА, Н. Колінко (кол.), ЗСА, Роман Ваврів (кол.), ЗСА, Марія Цісик (на церкву), ЗСА, Анна Охрін, ЗСА, Іванна Мох, ЗСА, Маріон Сімків, ЗСА, Ліда і Евген Тіутко, ЗСА, Евгена Фандерис (на бідні діти), ЗСА Анна Капітан (коляда), ЗСА, Стефанія Лісікевич (на сироти), ЗСА, Володимир Ґулькевич (на бідних дівчат), ЗСА, Й. ГУДЧАК (д. бід.), ЗСА, Ірена Чуміловська (на потрібне), ЗСА.
По 25 ам. доп. — Анна й Іван Ґустиків, ЗСА, Е. Панамароф, Саск., Кан., Івана Мох, Кан., Оксана Колінко, Чик., Іванна Притоцька, ЗСА, Іван Лоґуш, ЗСА, Оля Нагаєвська (добр. цілі), ЗСА, Надія Кунинська, ЗСА, Стефанія Реґуш (коляда), ЗСА.
По 30 ам. доп. — Александер Мачушенко, Мадрид, Анна Федінь, ЗСА, Наталія Балицька, ЗСА, Казикира Спісак (коляда), ЗСА, Дарія Яримович (пис.), Стефа Лісікевич (сироти), ЗСА, Евген і Ліда Тютьків, ЗСА.
36 ам. доп. — Іван і Марія Підскальні, Кан.
По 40 ам. доп. — Нестор Филипович, Чик., ЗСА, Павло Майчрук, Кан., Стефанія Лісікевич (сироти), ЗСА, родина Лісікевичів (сироти), ЗСА, Нестор Филипович (пис.), ЗСА.
По 50 ам. доп. — родина Тихновичів, ЗСА, І. Лоґуш, Чик., Стефа Лісікевич, Вар., Н. Баранет, Саскатун, Н. А. Кулевич, Саск., Ольга Романяк, Чик., Анна Федінь, Філяд., Роман Стець, Н. Йорк, Іванна Притоцька, ЗСА, Катерина Шимків, Гамден, М. К. Гаврилюк, Йонк., Наталія Балицька, Чик., Евген і Ольга Филипович, Піттсбурґ, Осип Губчак, Л. Цурік, ЛУКЖК св. Василія Великого, Саск., Канада, ЛУКЖК св. Атаназія, Саск., Кан., родина Петришин, Саск., К., д-р Лозінський, Саск., К., С. Оліщинський, Саск., К., Теодосія Брикович (конеч. потреби), ЗСА, Анна Федінь, ЗСА, В. Тихнович, ЗСА, Ольга і Евген Филипович, Марія Сем'янчук, ЗСА, В. Прістай, Йорк., Саск., К., А. Воробкевич, ЗСА, Анна Охрін (пис.), ЗСА, Катерина Шимків (пис.), ЗСА, Богдан Саєвич, ЗСА, Анна Охрін, (бідні діти), ЗСА, ЗУАДК Степан Гавриш (коляда), ЗСА.
66 ам. доп. — Збірка на хліб, Саск., Кан.
71.42 ам. доп. — Діякон Воробій (наземельний фонд), Канада.
73,85 ам. доп. — Віра Маковійчук, рефер. Суспільної Опіки Австралія.
78 ам. доп. — Сонія Кортіє, Саск., К.
85 ам. доп. — Іванна Балицька, Чик.
85,71 ам. доп. — Пелагія Литвин, Кан.
90 ам. доп. — Анна Римарук, ЗСА.
По 100 ам. доп. — А. Сірота (на хліб), Саск., Кан., Ф. Гоок (на хліб), Саск., К., А. Воробкевич, ЗСА, Любомира і Михайло Палій (на коня), ЗСА, Р. Л. Ваврів, ЗСА, Катерина Шимків, ЗСА, Т. І. Гурик, ЗСА, Іван Гурик, Н. Йорк, Ф. Гоок, Саск., К., А. Сирота, Саск., К., Й. Кутний, Едмонтон, Іван Дідич, Маямі, Марія Сем'янчук, Р. Форест, Аґата Кунік, Саска., К., Надія Крайчій, Едмонтон, ЛУКЖК — Моозе Яв, Саск., К., Марія Базовська, Саск., К., Енніє Франко, Саск., К., Іван Козяк, Кан., (степендія М. К.), Пелагія Литвин, 100 кан, доп., Кан.
107.15 ам. доп. — Катерина Сабадаш, (на виховання священиків), Кан.
105 ам. доп. — Модест і Ірина Кливак, ЗСА.
По 120 ам. доп. — С. Кортіє, Саск., Кан. — 122 ам. доп. Збірка СС. св. Йосифа на свята, Саск., Канада.
По 150 ам. доп. — Михаїл і Марія Ґриба, Ґ. Плаіне, М. Кобринський, Саск., К., Міра Залуцька, Адельфі, Іван Дросдовський (д. бідних), ЗСА, старшої пластунки Христі Т. Масняк (на бідні діти), ЗСА.
155 ам. доп. — І. Місько, Йорктон, Саск., К.
По 200 ам. доп. — Соня і Петро Кушнір, ЗСА, Група Андрія Шептицького ч. о. Матея Крефера, ЧСВВ, ЗСА, Іван Змуд, Саск., К., О. Федик, Саск., К., Сам Біда (на корову), Кан., С. Буринюк, Саск., К., С. Варенчук, Саск., К., В. Юмаґа, Камсак - Саск., К., Р. Юрків, Саск., К., Богдан Луців, ЗСА, Іван Денис рефер. Філії Нобел Парк, Австралія, Іван Козяк (степендія М. К.), Едмонтон, Кан., Марта Ясінська, ЗСА (стипендія д. семн. Ж. Я.), Катерина Сабадаш, на спомин Пелагії Литвин (на корову), Кан., о. Роман Мірчук ч. ЗУАДК, Філяд.
206 ам. доп. — Родина К. Дмитрук (на корову), Едмонтон
210 ам. доп. — Микола Дзядик (на корову), Піттсбурґ.
220 ам. доп. — Збірка СС. св. Йосифа, Саск. К. і друга збірка на 234 ам. доп.
по 250 ам. доп. — о. діякон Курівчак, Саск., К., О. Федик, Саск., К., Марта Ясінська (на семінар А. Я.), ЗСА, ЗУАДК д-р Александер Білек (коляда), ЗСА.
По 300 ам. доп. — Богдан Луців, Філяд., родина Л. Вовк, Саск., К., Марія Ґреба, Маніт., Міра і Богдан Залуцькі, ЗСА, о. Л. Романоф - Спільнота Божої Матері Неустаючої Помочі, Кан., ЛУКЖК - Марія Шура, Канада.
374,05 ам. доп. — Сестрицтво св. Івана Хрестителя ч. Мирославу Стасів, Австралія.
379 ам. доп. — ЛУКЖК - св. Йосифа, Вінніпеґ (на ліки).
400 ам. доп. — о. А. Ліщинський, Селкірк.
425,70 ам. доп. — Александра Павлишин, збірка - Австралія.
По 500 ам. доп. — ЛУКЖК - (Марія Шура), Кан., Галя й Володимир Семчишин (на семінар. Л. Т.), Торонто, Гелен Вавкгам, Йорк, Саск., К., Ґ. Березні, Мооз Яв, Саск., К., о. Л. Романоф, Куд., Саск., К., Сестрицтво св. Покрова, ч. Марія Митко, Австралія (на б. діти), Парафія св. Василія Великого, ч. о. В. Цембалістого, ЧСВВ, Кан., Володимир Семчишин, Кан. (на семинариста Л. Т.).
По 600 ам. доп. — о. Ж. Мельник, Саск., Кан., Укр. Амер. Товариство (В. Запорожан), ЗСА.
714,28 ам. доп. — о. Боніфатій Малюваний, ЧСВВ, Кан. (потр. Комітету).
714,20 ам. доп. — о. В. Цембалістий, ЧСВВ, Кан.
830 ам. доп. — Школа св. Марії Ґореті (для б. шкільних діт.), Саск., Кан.
850 і 905 ам. доп. — Збірки СС. св. Йосифа, Саск., Кан.
По 1000 ам. доп. — о. Головайчук, ЧСВВ, Торонто, ЛУКЖК - св. Василія, Реґіна, Саск.
По 2000 ам. доп. — о. Л. Романоф, Саск., Кан., Митрополит Кир Стефан Сулик, Філяд.,ЗСА (на бідних).
5000 ам. доп. — Ірина Кливак, ч. ЗУАДК - (на Земельний Фонд), ЗСА.

ПЕРЕПЛУТАНО ПРІЗВИЩЕ

У статті п.з. „Шовкова русифікація української діяспори", авторства Романа Сербина і Ярослава Харчуна, „Свобода", чч. 213—217, від 19-го по 13-те листопада ц.р., помилково прізвище одного із авторів написано Ярослав Харчук замість Харчун. — Ред.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ братів з родиною:
1) **о. Михайла Яроша,** нар. 1909 року
2) **Івана Яроша,** нар. 1901 р., помер в Канаді
3) **Стефана Яроша,** нар. в ЗСА 1909 р. і його синів: **Славка Яроша,** нар. 1933 та **Івана Яроша,** нар. в с. Стефково (Вільшаниця, пов. Леско)
4) **Антона Яроша,** нар. 1915 або сина, мешканця Франції.

Адреси Невідомі. Писати до:
Україна, 342997
Донецька обл.
Константинівський р-н
с. Ол.- Калиніве
вул. Ново-Садова 26/16
Ярош Софія А.

ПОШУКУЮ батька:
Василя Шевченка (передше Константина Шевчука) з дружиною і дітьми, нар. 1912 р. і дідуся: **Петра Шевчука;** народженого 1890 р., обоє із с. Лашки, Вінницької ґубернії (тепер Староконстянтинівський р-н). Дідусь в ЗСА від 1914-5 р., а батько від 1945. Адреса в ЗСА невідома. писати до:
Україна, 280011
Хмельницький 11
вул. Профспілкова 106
Шевчук-Ковальчук Ліна К.